

гр. Перник, 11 февруари 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и втори януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД № 14 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от Митница „Столична“ против решение № 916 от 11.11.2013 г. на Районен съд – Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД №1030 по описа на съда за 2013 г. В ЧАСТТА, с която е отменено НП № 918/28.11.2012 г., издадено от Началник на Митница „Столична“ срещу Е.М.Б. ***, с която за нарушение и на основание чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС), с и е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и постановено при неправилно тълкуване и прилагане на закона – касационно основание за отмяна по чл. 348, ал. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр, с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 1 от ЗАНН. Жалбоподателят възразява срещу изводите на първата съдебна инстанция във връзка с приложимостта на чл. 126б от ЗАДС. Твърди още, че районният съд неправилно е възприел характера на правната норма на чл. 126б, ал. 2 на ЗАДС, тъй като същата имала тълкувателен характер по отношение на чл. 126б от ЗАДС, поради което неправилно е прието, че има действие занапред, тъй като чл. 50, ал. 1 от Закона за нормативните актове (ЗНА) указва, че тълкуването има действие от деня, в който е влязъл в сила актът, който се тълкува. Обратно действие по реда на чл. 50, ал. 2 от ЗНА не било придадено, поради което нормата на чл. 126б, ал. 2 от ЗАДС имала действие от датата на влизане в сила на тълкуваната норма – чл. 126б от ЗАДС (обн. ДВ бр. 105/2006 г.). Жалбоподателят сочи още по същество, че в процесния случай не са налице предпоставки за преквалифициране на деянието като маловажно по реда на чл. 126б от ЗАДС, тъй като безспорно установено било, че дължимия акциз за стоките, предмет на нарушението е над допустимия в чл. 126б, ал. 2 от ЗАДС максимум. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да постанови друг, с който процесното НП да бъде потвърдено в отменената му част. Пред касационния съд жалбоподателят се представлява от ю.к. Станков, който поддържа касационната жалба.

Ответникът по жалбата Е.М.Б. не се явява. Представлява се от адв. Вергинов, който възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение за основателност на касационната жалба, тъй като към момента на извършване на нарушението изменението на чл. 126б не било в сила. Предлага отмяна на първоинстанционното решение в атакуваната му част и потвърждаване процесното НП в отменената му част като законосъобразно.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция писмени доказателства във връзка със сочените касационни основания за обжалване не са представени.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и след извършен цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за неоснователна, като съображенията за това са следните:

Решението на Районен съд - Перник е валидно. Правният спор е родово и местно подсъден на Районен съд - Перник като първа съдебна инстанция. Обжалваното решение, съгласно правилата на ЗАНН, е постановено от едноличен съдебен състав, в необходимата писмена форма, от съдията, разгледал делото и съответно подписано. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Вследствие извършената проверка относно приложимия материален закон, както служебно, така и във връзка с основанията сочени от жалбоподателя, касационният съд намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

За да постанови атакуваното решение Районен съд - Перник въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна, че на 19.06.2012 г., във връзка с Постановление на Районна прокуратура - Перник за отказ от образуване на досъдебно производство, със съставяне на акт за нарушение срещу Е.Б. е образувано административнонаказателно производство за това, че на 17.10.2011 г. при извършена проверка от служители на ОД на МВР - Перник на жилище, обитавано от Б. и в нейно присъствие, в кухнята на къщата са намерени 8 (осем) броя кутии цигари марка „ORIS“, без бандерол за платен акциз в Република България. Производството е завършило с издаване на процесното НП на 28.11.2012 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна районният съд е приел от правна такава, че производството по налагане на административно наказание е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, както и че актовете обективирали го са издадени от компетентни органи и при съобразяване с изискванията на закона. При разглеждане на спора по същество, вмененото на Б. административно нарушение е прието за безспорно доказано, като съответно на събрания по делото доказателствен материал, както и за извършено от лицето посочено за нарушител, предвид което е направено заключение, че правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност за нарушение по чл. 123, ал. 1 от ЗАДС. Въпреки този си извод обаче решаващият състав на Районен съд - Перник е постановил, че в административнонаказателното производство е приложен неправилен материален закон с отказа нарушението да се квалифицира като маловажно. Взел предвид факта,

че нарушението е извършено на 17.10.2011 г., а обжалваното НП, издадено на 28.11.2012 г. районният съдия е приел, че административнонаказващият орган незаконосъобразно се е позовал на нормата на чл. 126б, ал. 2 от ЗАДС, при преценката за маловажност на деянието, тъй като посочената правна норма не е била факт към датата на извършване на нарушението, както и не се явявала и последващ по-благоприятен закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 на ЗАНН предвид определянето на конкретна стойност, отнесена към дължимия акциз, над която дължима сума нарушението не следва да се третира като маловажно. При тези си изводи районният съд е постановил, че наказващият орган, извършил формална преценка за маловажност, не е отдал значение на действително наличие на материалноправните предпоставки по чл. 126б от ЗАДС, основание за неналагане на административно наказание, поради което е отменил процесното наказателно постановление.

Позицията на първата съдебна инстанция се споделя от касационният съд, като мотивите за това са следните:

Правилна е преценката на решаващия съдебен състав за неправилно приложен материален закон, предвид отказа, макар и мотивиран, в административнонаказателното производство и при издаване на процесното НП да се приложи закон за маловажно нарушение.

Споделят се мотивите на първата съдебна инстанция във връзка с приложимостта по принцип на нормата на чл. 126б, ал. 2 на ЗАДС във вр. с ал. 1 на с. чл. към процесния случай. Към датата на извършване на процесното нарушение, посоченият текст не съществува, а влязъл в сила до влизане в сила на процесното НП, същият не се явява по-благоприятния закон по смисъла на чл. 3, ал. 2 на ЗАНН. Но всичко това е относимо само в случай на решение за налагане на глоба с фиш. Не се възприема тезата на процесуалния представител на жалбоподателя относно характера на нормата на чл. 126б, ал. 2 на ЗАДС, която явяваща се част от закон за изменение и допълнение на нормативен акт не може да има характер на тълкувателна, без изрично да и е придаден такъв. Посочената законова възможност обаче е извън рамките на развито се в настоящия случай „обичайно“ административнонаказателно производство, каквото в случай на издаване на фиш не протича. Нормата на чл. 126б, ал. 1 от ЗАДС във вр. с чл. 39, ал. 2 от ЗАНН, съдържа законово уредена възможност, приложима единствено от компетентните контролни органи (актосъставители), установили някое от конкретно изброените нарушения на ЗАДС, в момента на извършването му, и то в случай, че стойността на двойният размер на акциза на стоките – предмет на нарушението не надвишава 50 (петдесет) лв., да съставят фиш и да наложат глоба, вместо да съставят акт. Липсата на решение у овластените контролни органи да приложат чл. 126б, ал. 1 на ЗАДС в момента на извършване на проверката и установяване на някое от посочените нарушения на ЗАДС, дерогира възможността за приложение на посочената норма на ЗАДС, след като акт за нарушение бъде съставен. Оттук нататък преценка за наличие на предпоставки за маловажност на конкретно вменено деяние може да извършва административнонаказващият орган, респективно съда, но само по чл. 28 от ЗАНН. Поради това мотивите на административнонаказващия орган в тази им част касационния състав не споделя. Преценката за приложимост на нормата на чл. 126б, ал. 1 във вр. с ал. 2 на ЗАДС не е в компетентността на административнонаказващия орган в смисъл, че последният не може да обоснове приложимост или неприложимост на чл. 28 от ЗАНН с посочване на нормата на чл. 126б, ал. 2 от ЗАДС. Неприложимостта на чл. 126б, ал. 1 във вр. с ал. 2 на ЗАДС на свой ред не изключва приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Двата текста уреждат

различни правни институти – от една страна привилегирован състав на посочени нарушения на ЗАДС, уреден в специален закон, приложим от конкретно посочени органи, а от друга – възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност въобще, което е в правомощията единствено на наказващия орган, респективно на съда.

Правилна е преценката на първата съдебна инстанция за маловажност на процесното нарушение. Не може да се споделят мотивите на наказващия орган, че високата степен на обществена опасност на нарушенията на ЗАДС, обуславят неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Такива белези могат да имат всички видове нарушения, независимо от нормативния акт, в който са регламентирани и от обществените отношения, които регулира последния. В конкретния случай действително са били налице основанията, посочени в легалната дефиниция на чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК), приложим по силата на препратката на чл. 11 от ЗАНН, а именно – малък брой кутии цигари без бандерол, незначителен размер на дължимия акциз, декларирано от лицето предназначение на цигарите, липсата на други нарушения на ЗАДС, както и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства. При тези изводи касационния състав споделя становището на въззивния съд, че в случая както нарушението, така и нарушителя могат да се квалифицират като такива с явно незначителна степен на обществена опасност, засягащи в минимална степен установения ред на държавно управление, което ги отличава от обикновените нарушения от същия вид.

Административнонаказващият орган, извършил формално необходимата проверка по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с така споменатите и безспорни обстоятелства, като резултат е приложил неправилно материалния закон.

Предвид горните мотиви, касационният съд смята жалбата за неоснователна, поради което същата няма да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Перник в атакуваната му част като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 916 от 11.11.2013 г. на Районен съд – Перник, III наказателен състав, постановено по НАХД № 1030 по описа на съда за 2013 г. В ЧАСТТА, с която е отменено НП № 918/28.11.2012 г., издадено от Началник на Митница „Столична“ срещу Е.М.Б. ***, в частта му, с която за нарушение и на основание чл. 123, ал. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове е определено да бъде административно наказана.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/